

(Euro-) Brussel kroniek

N-VA straks in Brusselse regering?

Volgend jaar op 26 mei vinden de Europese parlamentsverkiezingen plaats. Op dezelfde dag zijn het ook Vlaamse, Waalse en Brusselse verkiezingen en wellicht ook federale wetgevende verkiezingen.

In oktober zijn er ook al gemeenteraadsverkiezingen in aantocht, maar dat de Brusselse zenuwen al strak gespannen staan, heeft vooral te maken met een peiling van Het Laatste Nieuws uit december die aangaf dat de N-VA in Brussel even groot zou kunnen worden als alle andere Vlaamse partijen samen. De voorspelde 6% die de partij in Brussel zou halen, gaat op gemeentelijk vlak niet meteen voor een aardverschuiving zorgen, maar door de institutionele architectuur van Brussel wordt de partij dan wel 'incontournable' voor een deelname aan het bestuur van de gewestregering. Volgens de traditie wordt de regeringsvorming in Brussel per taalgroep apart beklonken. De regering heeft een meerderheid nodig in beide taalgroepen. Als de N-VA in de buurt van een absolute meerderheid in de Nederlandse taalgroep komt, kan ze dus niet van Brusselse machtsdeelname worden uitgesloten.

Er zijn natuurlijk nog veel 'alsen' en 'maren' aan dit verhaal. Ten eerste moet blijken dat deze peiling in de feiten wordt bevestigd. Het is wel een feit dat de federale N-VA-excellenties **Jambon** en **Francken** hoog scoren in de Brusselse populariteitspolls, ook bij Franstaligen. Vraag is of die dan ook een N-VA-stem zouden willen uitbrengen voor de Brusselse verkiezingen. De onophoudelijke schandalensliert die het blazoen van de PS bezoedelde, de twijfelachtige aanpak door de Brusselse besturen van de rellen die er in het late najaar in het stadscentrum zijn geweest en de eindejaarsincidenten die wijzen op een gefaald integratiebeleid maken een stem voor de 'gespierde' N-VA-aanpak mogelijk-erwijs plausibel. Bij de MR-achterban is met name Theo Francken erg populair: bij elke berisping die de staatssecretaris vanwege premier Michel tebeurt valt loopt de mailbox van deze laatste over van protestbrieven uit de eigen achterban. In Wallonië laat de MR graag verstaan dat een stem voor de MR de garantie vormt dat N-VA en Francken in de regering kunnen blijven.

Maar niet alleen de N-VA zit in Brussel in de lift. Behalve PVDA en Ecolo heeft vooral Défi volop de wind in de zeilen. En **Olivier Maingain** heeft al duidelijk gemaakt dat hij zeker niet met N-VA in zee wil gaan. Daarmee veegt hij wel de vloer aan met de theorie dat de Brusselse regeringsvorming in principe per taalgroep autonoom wordt geregeld.

Els Ampe (VLD)

Terwijl Maingain aldus een veto uitsprak tegen regeringsdeelname door N-VA, heeft **Didier Reynders** juist laten verstaan dat hij wel in een Brusselse regering (waar MR vandaag geen deel van uit maakt) met N-VA wil samenwerken. Dat gebeurde kort na het bekendmaken van de bewuste peiling tijdens een etentje met **Bart De Wever** en **Jan Jambon** bij het Brusselse sterrenrestaurant Bruneau

Intussen vindt ook Guy Vanhengel dat hij zijn inzichten moet laten horen. De N-VA is volgens hem niet bekwaam om Brussel te besturen, aangezien de partij volgens hem Brussel niet als een volwaardig gewest wil beschouwen. Hij roept Franstalige kiezers op om voor de VLD te kiezen om zo de volgens hem niet zo 'humanistische' N-VA te counteren. In die optiek is een stem voor VLD nuttiger dan een stem voor MR, is de redenering. Vanhengel ziet wellicht vooral zijn eigen positie bedreigd en steekt niet onder stoelen of banken dat hij er graag nog een vijfde ambtstermijn als Brussels minister wil bijdoen. Al sinds 2000 zit hij in de Brusselse regering en sowieso heeft hij het record van wijlen Jos Chabert (CD&V) al gebroken. Het is in bepaalde Vlaams-Brusselse kringen 'bon ton' om te doen uitschijnen dat de N-VA in Brussel niet thuishoort. Uit afkeer voor de N-VA hebben die middens de aloude betrachting van het versterken van de band tussen (Vlaams)-Brussel en Vlaanderen verloochend, een nefaste evolutie die de Vlamingen in Brussel op termijn zuur kan opbreken.

Als een grote doorbraak van N-VA in Brussel dit tijt kan keren, zou dat al een belangrijk winstpunt zijn. Het is ook niet gezegd dat de doorsnee Vlaams-Brusselse kiezer zo opgezet is met de opgeklapte *Bruxellitude* van Vanhengel en consoorten. In een recent dubbelinterview in *Bruzz*, met **Cieltje Van Achter** (N-VA) en **Els Ampe** (VLD) werden beide visies duidelijk tegen elkaar afgezet: wil men sterke Vlaamse instellingen in Brussel (zoals het Vlaams onderwijs) verder uitbouwen of wil men gaan experimenteren met tweetalig onderwijs en de band met Vlaanderen doorknippen? Ook de SP.A warmde onlangs nog eens zijn pleidooi voor tweetalige lijsten op, maar maakt niet duidelijk op welke manier de partij de Vlaamse machtsdeelname in een dergelijk systeem denkt te garanderen.

De volgende vraag is dan wat N-VA in een Brusselse regering zou kunnen realiseren. Om de taalwetgeving effectief te doen toepassen is de steun van de Franstalige regeringsleden nodig, die dat al sinds de oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vertikken. De partij heeft ook nog heel wat werk aan de winkel om zijn Brusselvisie uit te leggen, want de tegenstanders aarzelen niet om er een karikatuur van te maken, zoals ze dat ook al deden tijdens de vorige kiescampagnes.

Bernard DAELEMANS